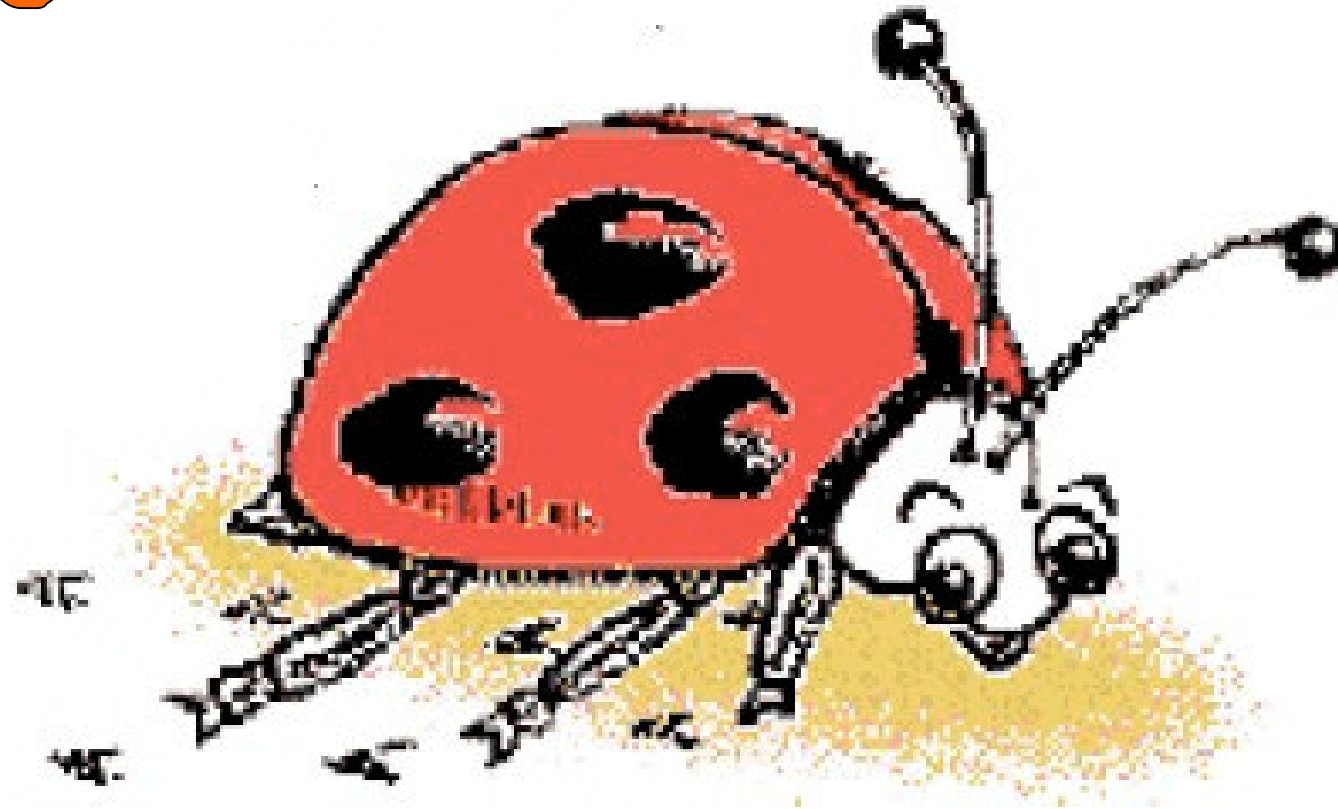

היפוקסיגן אצל רבנו

סיפר ו.פ. גבין,
מזכיר מדינת מסצ'וסטס בארה"ב.

כל הילדים הסכימו.

"איזה רעיון יפה" אמרה המורה "אולי הכיתה שלנו תעשה מחיפושית משה רבנו חיפושית רשמית של המדינה. ואולי אפילו יעשה מכך חוק!"

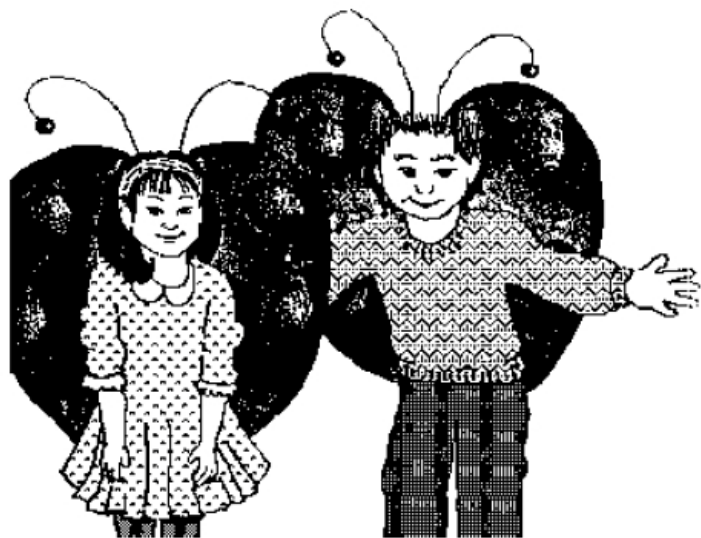
כל הילדים התחילו לדבר בהתרגשות. הם החליטו שכדאי לנסות. זה בוודאי ייקח הרבה זמן, אמרה להם המורה, אבל בסוף אולי יתברר שיצליחו בכך. לילדים נודע שכל אחד שחי במדינת מסצ'וסטס יכול להציע חוק למחוקקים, כלומר לאנשים שעושים את החוקים. זה נקרא זכות הצעת חוק.

זה סיפור אמת על ילדי כיתה ב' בבית הספר ע"ש קנדי בעיר פרנקלין, מדינה מסצ'וסטס, שעזרו לחוקק חוק חדש. הסיפור מראה שכל בעל רעיון טוב יכול לשנות קצת את העולם.

מדינה מסצ'וסטס מונחת בחוף המזרחי של ארה"ב. גודלה ואוכלוסייתה זהים כמעט לאלה של ישראל.

יום אחד המורה, גברת ג'ונסון, סיפרה לילדים על הציפור הרשמית, הדג הרשמי והעץ הרשמי, המייצגים את מדינתם. "ומה עם חיפושית?" שאל מישהו "האם יש לנו חיפושית רשמית?" "לא" אמרה המורה. "אני חושב שצריך שתהיה חיפושית רשמית של המדינה" אמר ילד קטן. "גם אני חושבת כך" אמרה ילדה קטנה "ואני חושבת שזו צריכה להיות חיפושית משה רבנו."

הילדים החליטו לעקוב אחריו ולדעת מה בדיוק קורה עם ההצעה שלהם. הם רצו להיות נוכחים כאשר בדרך של הצעתם יקרה דבר מה חשוב. תחילה ההצעה חייבת הייתה להיות רשומה. פקיד בית הנבחרים קרא אותה ונתן לה מספר שלה "H5155".

אחר כך היה עליו להחליט איזו ועדה תדון בהצעה, כי ישנן ועדות שונות לכל מיני נושאים. כשפקיד בית הנבחרים בחר את הועדה הוא שלח עותקי ההצעה לכל הסנטורים והנציגים, חברי הועדה זו, כדי שיעיינו בה.

ואז המורה, הגברת ג'ונסון, כתבה לבית המחוקקים בעיר בוסטון וכעבור מספר ימים הילדים קיבלו

טופס לכתיבת הצעה. בטופס הזה הם כתבו את הצעתם על חיפושית רשמית של המדינה. המורה הסבירה שעל הטופס חייב לחתום אחד המחוקקים, חברי בית הנבחרים או סנטור. התברר שלעיר פרנקלין, בה נמצא בית הספר שלהם, ישנו סנטור, והילדים כתבו אליו. הוא ענה להם שישמח לחתום על טופס הצעתם, ואחרי שהטופס הוחתם הוא יצא לדרך ארוכה בה יהפוך לחוק.

שלהם. הם הוזמנו לחדר הישיבות בבניין בית הנבחרים ושם דיברו אל חברי הועדה והסבירו למה הם חושבים שרצוי למנות את חיפושית משה רבנו לחיפושית רשמית של מדינת מסצ'וסטס.

"הן כל כך יפות, בעלות כיסוי כנפיים הכתומים והנקודות השחורות שלהן" אמרו "ואפשר למצוא אותן בכל מקום."

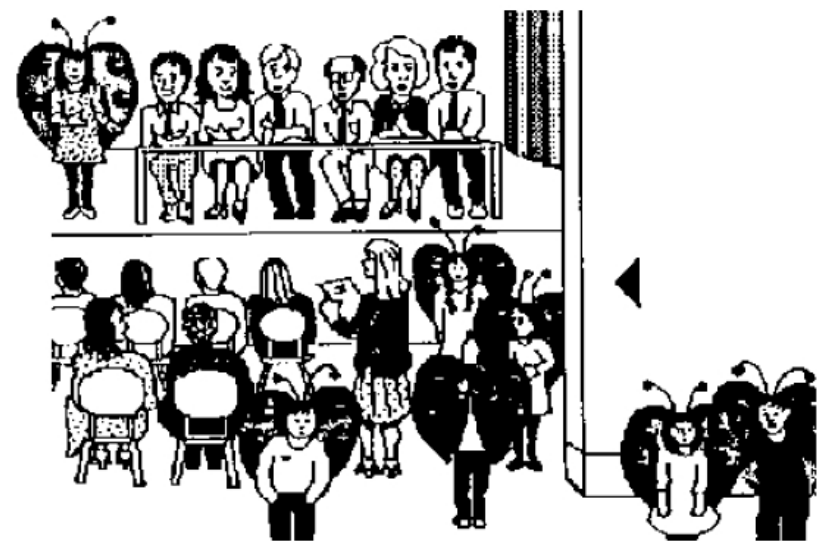
חברי הועדה הקשיבו רב קשב לתחושות של הילדים ואחר כך היה עליהם להחליט מה להגיד לכל המחוקקים, חברי בית הנבחרים, שיצביעו על החוק. תשמחו לשמוע כי חברי הועדה המליצו לבית הנבחרים לעשות חוק של חיפושית משה רבנו.

אחרי מספר שבועות ילדי הכיתה של גברת ג'ונסון נסעו שוב לעיר בוסטון. באותו יום אמור היה להתקיים דיון על החוק בבית הנבחרים.

הפעם הילדים עמדו על הגזזטרה של האולם הראשי של בית הנבחרים וראו את כל המתרחש. התברר להם שעל כל חוק מצביעים שלוש פעמים ולכן בין הצבעה אחת לשניה הילדים

בינתיים ילדי הכיתה של הגברת ג'ונסון הכינו לעצמם תחפושות של חיפושיות, בכדי ללבוש אותן כשיגיעו לביקור בבית הנבחרים. הם רצו להראות לכולם כמה חשוב היה להם למנות את חיפושית משה רבנו לחיפושית המדינה.

כשנודע לילדים באיזו ועדה ידון החוק הם ביקשו לדעת מתי הוא יבוא לדיון, כי דיון כזה פתוח לכל אחד שיש לו עניין בו ויוכל לתמוך בחוק או להתנגד לו.

ביום הדיון כל הכיתה של המורה ג'ונסון עלתה על האוטובוס הצהוב ונסעה לעיר בוסטון בתלבושות

הפעם הילדים לבשו בגדי החג ונסעו בפעם הרביעית לבוסטון, לראות איך המושל חותם והופך

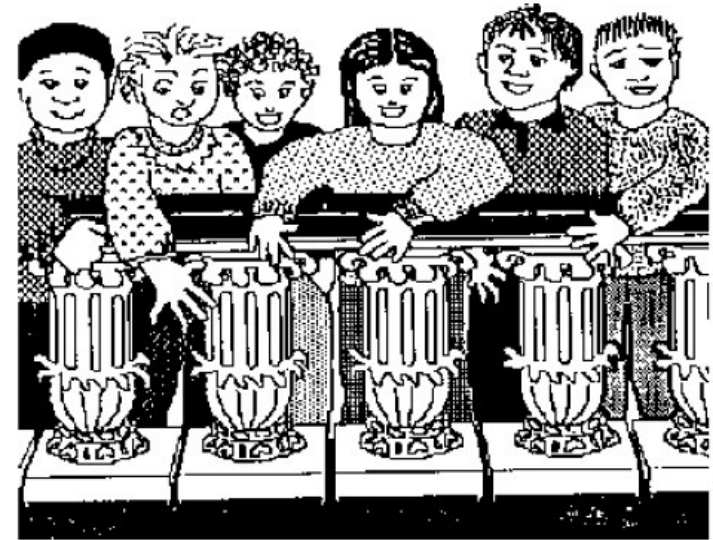

את הצעת החוק שלהם לחוק של ממש. הם היו גאים מאוד.

וכך חיפושית משה רבנו הפכה לחיפושית רשמית של מדינת מסצ'וסטס.

ביקרו במשרדיהם של הנציגים אחדים, וכתבו לאחרים, בבקשה שיצביעו על החוק. בית הנבחרים אישר את החוק בהצבעה ושלח אותו לסנט לאישור. ואז הילדים נסעו לבוסטון בפעם

השלישית וישבו בגזוזטרה של אולם הסנט בזמן הדיון וההצבעה.

גם הסנטורים אהבו את החוק ואישרו אותו. החוק נכתב עכשיו על ניר מיוחד, ניר קלף, והובא לאישורו של מושל המדינה. המושל הסכים אף הוא לחוק זה. הוא הזמין את ילדי הכיתה להיות נוכחים בזמן שהוא חותם על החוק!